

Przedmiot do wyboru A2: Komunikacja społeczna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Przedmiot do wyboru A2: Komunikacja społeczna
Kod przedmiotu	08.1-WH-KP-PKS
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Kulturoznawstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Roman Sapeńko, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z teoretycznymi podstawami procesu komunikacji społecznej; zaznajomienie z psychologicznymi, socjologicznymi i kulturowymi uwarunkowaniami komunikowania się.

Wymagania wstępne

Brak.

Zakres tematyczny

1. Natura procesu komunikowania a rozwój społeczny.
2. Komunikowanie interpersonalne. Komunikacja werbalna i niewerbalna.
3. Przyczyny zaburzeń komunikacji interpersonalnej. Typy komunikowania -komunikowanie informacyjne i komunikowanie perswazyjne.
4. Komunikacja grupowa i publiczna.
5. Bariery komunikacyjne.
6. System komunikowania masowego.
7. Komunikacja w Internecie i społeczeństwo sieci.
8. Komunikacja międzykulturowa.
9. Kulturowe konteksty komunikacji.

Metody kształcenia

dyskusja, praca z tekstem źródłowym, praca ze źródłami cyfrowymi, opis uzasadniający, dyskusja panelowa, burza mózgów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w obszarze teorii kultury, historii kultury i sztuki, teorii dyskursów, filozofii, antropologii i socjologii kultury.		• aktywny udział w zajęciach, sprawdzian	• Ćwiczenia
potrafi formułować wnioski i wprowadzać je życie w postaci konkretnych strategii działań komunikacyjnych.		• aktywny udział w zajęciach; udział w dyskusji problemowej	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
potrafi rozróżnić odmienne formy postrzegania życia społecznego (zwłaszcza w kontekście multikulturowości, dylematów etycznych, konfliktów społecznych, stylów życia, sporów wokół kultury popularnej).		• aktywny udział w zajęciach, przygotowanie pracy pisemnej	• Ćwiczenia
Na podstawie twórczej analizy nowych sytuacji i problemów samodzielnie formułuje propozycje ich rozwiązania.		• aktywny udział w zajęciach, przygotowanie pracy pisemnej	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

dyskusja problemowa, praca pisemna, sprawdzian.

Literatura podstawowa

(wybrane fragmenty – ustalane na bieżąco w trakcie trwania semestru):

1. E. Griffin Podstawy komunikacji społecznej, Gdańsk 2003.
2. R.Cialdini, Wywieranie wpływu na innych. Teoria i praktyka, Gdańsk 2001.
3. B. Dobek-Ostrowska, *Podstawy komunikowania społecznego*, Wrocław 1999.
4. B. Dobek-Ostrowska, *Teoria komunikowania publicznego i politycznego*, Wrocław 2001.
5. J. Fiske, *Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem*, Wrocław 1999.
6. T. Goban-Klas, Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, Warszawa 2005.
7. E. T. Hall, Proksemika w kontekście krzyżowania się kultur (w) Ukryty wymiar, Warszawa.
8. Z. Nęcki, Komunikacja międzyludzka, Kraków 2000.
9. P. Thomson, Sposoby komunikacji interpersonalnej, Poznań 1998. N
10. Nowe media w komunikacji społecznej w XX wieku. Red.M. Hopfinger, Warszawa 2002.

Literatura uzupełniająca

1. M. L. Knapp, J. A. Hall, Komunikacja niewerbalna w interakcjach międzyludzkich, Wrocław 2000.
2. D. G. Leathers, Komunikacja niewerbalna, Warszawa 2007.
3. B. Adler, L. B. Rosenfeld, R. F. Proctor, Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, Poznań 2006.
4. Z. Nęcki, Komunikowanie interpersonalne, Wrocław, 1992.
5. S.P. Morreale, B.H. Spitzberg, J.K. Barge, Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności, Warszawa 2007.
6. Ch. E. Schaefer, T. F. DiGeronimo, Jak rozmawiać z dziećmi o bardzo ważnych sprawach, Poznań 2002.
7. M. Król- Fijewska, Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa 2005.
8. T. Witkowski, Psychomanipulacje, Wałbrzych 2000.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Dariusz Sagan (ostatnia modyfikacja: 05-07-2019 11:42)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ